2015-08-15

Egocentrische christenen – deel 1/Tzedekah

Dag allemaal,
Terwijl ik Chris aan het aankleden was en hem klaarmaakte voor de nieuwe dag, was ik in mezelf aan het klagen; ik was ontmoedigd, had een ellenlange lijst van dingen die ik moest doen, voelde me overweldigd daardoor en had medelijden met mezelf.

Voor diegenen die nog niet zo lang de Weekly Thoughts krijgen, Chris is onze oudste zoon en werd geboren met de navelstreng om zijn nek gewonden. Daardoor heeft hij zuurstoftekort opgelopen wat hersenbeschadiging tot gevolg heeft. Terwijl ik dit schrijf, is Chris 35, maar mentaal ongeveer 4, alhoewel hij op een hoger niveau informatie opneemt.

En dus was ik op die ochtend met mijn lasten bezig terwijl ik Chris aan het helpen was. Ik had zijn shirt aangedaan, hij had zijn tanden gepoetst, met hulp van mij, enzovoorts, en ondertussen was ik de hele tijd stilletjes tegen de Vader aan het klagen over iedereen en alles, zonder specifiek te zijn, meer zoals als dit:

"Vader, ik voel mij gewoon een lastdier. Al die eisen van mensen. Het lichamelijke deel van de zorg voor Chris, mensen die geld willen terwijl wij zelf zulke noden hebben, mensen die mij voor alles nodig hebben, die willen dat ik ruzies oplos, mensen die hun favoriete leerstelling aan mij kwijt willen, ik moet nog onderwijs opnemen voor de komende twee maanden en de volgende week nog de Weekly's schrijven voor de komende maand, voordat ik op reis ga, en Chris komt nog een keer een paar dagen thuis, het gras moet gemaaid worden en het onkruid gewied. Wat ben ik, Vader, een lastdier of zo?!"

Terwijl ik maar doorratelde in een half gebed/halve klacht, was het tijd Chris' zijn sokken aan te doen – dus kniel ik voor hem op de grond en doe één sok aan, terwijl ik de gedachte afmaak: "…Wat ben ik, Vader, een lastdier of zo?!" toen Chris zich naar mij toeboog en mij zachtjes boven op mijn hoofd klopte en lief zei"

"Je bent een goed paard."

Ik begon hardop te lachen en zei: "Oké Vader, ik snap het, ik zie wat er net gebeurde, ik biedt excuses aan – U sprak net door Chris en U heeft gelijk en het spijt mij zo." Chris had mij daarvoor nog nooit een paard genoemd en heeft dat sindsdien ook nooit meer gedaan, maar ik wist Wie mij een paard noemde, en een beetje de spot dreef met mij. Wat een gevoel voor humor en wat een timing heeft de Vader!

Ik veranderde mijn houding, maar om Zijn punt helemaal duidelijk te maken, kwam Hebreeën 12:4 ineens in mijn gedachten 'Gij hebt nog niet ten bloede toe weerstand geboden in uw worsteling tegen de zonde,' dus is het duidelijk dat Hij mijn geklaag niet wil horen, lol.

Deze serie heeft de potentie jouw leven volkomen te veranderen, omdat je alles wat je ooit over gerechtigheid geleerd hebt, opnieuw moet leren; alles over genezing, over echtscheiding/hertrouwen, over geven en ontvangen en discipelschap – het zal allemaal nieuw worden.

Ik begin met egocentrische of op zichzelf gerichte christenen, door te praten over <u>rechtvaardigheid.</u> Waarom? Omdat wij geleerd hebben dat rechtvaardigheid betekent: "Recht staan ten opzichte van God", maar als dat het enige is wat jij daarover begrijpt, kun je recht staan ten opzichte van Hem, maar jezelf haten, je buurman haten, en kun je een volkomen zelfgericht en egocentrisch leven leiden – Maar je staat recht voor God omdat je in Jezus gelooft!!!

Dat is echter NIET het complete beeld waarop de Bijbel rechtvaardigheid beschrijft:

Tzedakah
Laten we gaan kijken wat het Joodse begrip is van dat ene woord dat als rechtvaardigheid vertaald wordt: <u>Tzedakah</u>: Als we het begrijpen zoals Jezus dat deed en de cultuur van de evangeliën, en

zoals de rabbi's dat deden, helpt het ons de woorden van Jezus in de context te plaatsen en zal het ons onwetend heidens denken veranderen.

In het Jodendom kan iemand pas rechtstaan ten opzichte van God als die persoon ook een juiste relatie met zijn medemens heeft. Om het anders te zeggen: rechtvaardigheid is niet alleen vertikaal, maar vertikaal EN horizontaal. De moderne kerkcultuur laat het horizontale deel weg (denk ik) omdat ze dat gewoon niet weten. Maar als jij rechtvaardigheid niet begrijpt zoals Jezus dat deed, en vandaag de dag nog doet, zul je Jezus nooit begrijpen en evenmin wat Hij in jou en in jouw leven probeert te doen.

Alles wat Jezus in de evangeliën deed heeft zijn fundament in het begrijpen hiervan – dit is ZIJN begrip van rechtvaardigheid. Hij leerde dat als je in relatie bent met de Vader, je ook in relatie zult zijn met jouw medemens. De basis waarom Jezus wonderen, genezingen deed en 'rondging, goed doende', is gefundeerd op Zijn begrip van rechtvaardigheid – je kunt het verticale niet hebben tenzij je ook het horizontale hebt.

Tzedakah wordt geacht Gods eigen karakter te zijn:

"Want de Here, uw God, is de God der goden en de Here der heren, de grote, sterke en vreselijke God, die geen partijdigheid kent noch een geschenk aanneemt; die wees en weduwe recht doet en de vreemdeling liefde bewijst door hem brood en kleding te geven."
Deuteronomium 10:17-18

Let op de twee delen waarop Hij Zichzelf beschrijft: Hij is de eerlijke Almachtige God (vertikaal) en Hij demonstreert Zijn integriteit en zijn recht-zijn door hen die in nood zijn te helpen(horizontaal).

Alles wat Jezus zei en deed was een uitdrukking van tzedakah – rechtvaardigheid. Hij leerde dat de Vader rechtvaardig is (vertikaal) en bewees dat door Hem te zenden (horizontaal – Al zo lief had Hij de wereld, dat Hij gaf).

De verklaringen van Jezus dat Hij van de Vader kwam en dat de Vader goed is, zou in een cultuur dat rechtvaardigheid begrijpt als zijnde vertikaal en horizontaal, niet genoeg zijn – dus Jezus beweerde van de Vader te komen en een juiste relatie met Hem te hebben (vertikaal) en Hij bewees dat horizontaal door goed te doen en mensen te genezen.

We kennen allemaal het 'Onze Vader', maar we hebben niet begrepen dat het een verklaring van tzedakah is – dat van <u>een ieder die God Vader noemt, verwacht wordt Zijn Vaderschap te demonstreren in ons leven door onze levensstijl en daden ten opzichte van anderen, zoals Hij dat ook doet.</u>

<u>We hebben wel heel goed het verticale deel van rechtvaardigheid begrepen</u>, maar dat alleen kan ons gevaarlijk maken, egoïstisch, zelfgericht, hemelsgezind tot het punt dat wij misleid zijn te denken dat relaties er niet toe doen, dus gooien we die weg zoals we dat met een vies servetje doen.

Maar alles wat Jezus deed en al het onderwijs van het Nieuwe testament is gefundeerd op het Joodse begrip van tzedakah – en DAT is waarom God geneest, dat is waarom wij geven, waarom wij discipelen maken, en dat is waarom wij in liefde wandelen en vrede najagen onder onze broeders en zusters:

Rechtvaardigheid komt door geloof in Christus (verticaal) maar is van het hart en kan niet bewezen worden. Daarom heeft God bedoeld dat rechtvaardigheid bewezen wordt binnen (horizontale) relaties, en <u>daarin ligt het bewijs van onze relatie met de Vader.</u>

Dus ja, ik ben een 'goed paard', een lastdier voor anderen, maar dat ben jij ook. Je kunt niet een zelfgericht leven leiden en ook niet zo'n houding aannemen, en tzedakah voor God blijven. Goed paard!

Volgende week deel 2 – genezing en wonderen begrijpen en deel 3 gaat over overspel/scheiding/hertrouwen en nog veel meer…

Tot dan, zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

2015-08-22

Egocentrisch/Rechtvaardig? – Deel 2

Dag allemaal,
Kort nadat de USSR uit elkaar viel, heb ik een team geleid naar de stad Ekaterinburg, om een gemeente te helpen starten; een stad van meer dan 1 miljoen inwoners, gelegen aan weerszijden van het Oeralgebergte, zo'n 1000 km. ten oosten van Moskou. In de loop van de week gingen we naar het trein- en busstation om advertenties uit te delen over de diensten waarin ik het evangelie zou delen. Dat waren onschuldige dagen, die van korte duur waren.

Hun plotselinge blootstelling aan het westen bracht verwarring omtrent mode en een wanhopige poging de achterstand in te halen. Het hebben van geen context om decennia van westerse stijlen in de juiste volgorde te zetten, veroorzaakte dat mensen vaak kleding droegen uit verschillende decennia tegelijk: Eén man droeg een spijkerbroek uit de jaren 60 met een pastel linnen jasje uit begin 1980, het "Miami Vice" tijdperk (TV show) aangevuld door een baseball petje met het embleem van een Amerikaans team erop. Een jonge vrouw droeg een minirok uit de jaren 60 met oude werklaarzen en een colbertje van polyester dat bij een broekpak hoorde, en ze had een haarstijl uit de jaren 80.

Het was allemaal lief en onschuldig en ik was diep geraakt door het hart van de Russen en door hun rijke cultuur. Die week doopte ik ongeveer 400 mensen die in de Heer geloofden en ik koester die tijd.

Tzedakah
Ik heb het gehad over het Joodse begrip van Tzedakah betreffende rechtvaardigheid; tzedakah in het Hebreeuws, omdat tzedakah zegt dat als iemand recht staat voor God, zij dat rechtstaan uit zullen leven naar hun medemens toe. De kerkcultuur leert het rechtstaan voor God, maar laat het horizontale deel naar de medemens weg.

Maar als we alleen het verticale deel begrijpen, kunnen we zijn als de menigte bij het busstation dat geen context had om te begrijpen hoe iedere decennia zijn eigen stijl had. Zij wisten niet waar zich mee te identificeren, en ik zie dat veel christenen ook zo zijn. We hebben christenen die 'stromen van het geloof' stijlen dragen van decennia terug, en alles bij elkaar, omdat ze geen context hebben om te kunnen bepalen bij Wie ze horen. Daarom zoeken ze een identiteit met een beweging om zo hun wandel met God te tonen.

Iemand kan zich bijvoorbeeld bekleden met een 'jasje' uit de voorbede beweging van de jaren 1990, terwijl er leerstellige schoenen bij worden gedragen die door de Opname heen willen wandelen, met een geestelijke pantalon om de Toronto zegen te herleven. Of, iemand kan een pet op hebben van 'de opname voor de grote verdrukking' met een innerlijke genezing jas erbij en de voeten geschoeid met de cowboy laarzen van simple church. Maar ongeacht de 'geestelijke kleding' waar zij zich mee kleden om door anderen gezien te worden, het gaat nog steeds om hen en hun leven, in een op zichzelf gericht geloof.

Waarom Jezus genas
Het leven van Jezus in de evangeliën was een gevolg van het uitleven van tzedakah, recht staan voor de Vader, en daarom deed Hij wonderen en genas Hij mensen, als bewijs van Zijn rechtvaardigheid – niet alleen om te bewijzen wie Hij was – maar als bewijs dat Zijn leven rechtvaardig was en dat het waar was wat Hij zei over de Vader, en men daarom kon geloven in Hem.

Handelingen 10:38 zegt: "…hoe God Hem met de Heilige Geest en met kracht heeft gezalfd (verticaal). Hij is rond gegaan, weldoende en genezende (horizontaal) allen, die door de duivel overweldigd waren."

He feit dat Jezus met de Heilige Geest en met kracht gezalfd was en rond ging, goed doende, is ons ontgaan. Velen van ons willen een grotere zalving, die ze gelijkstellen aan een persoonlijke doorbraak

of beantwoord gebed of een grotere bediening, maar niemand zegt ooit dat ze gezalfd willen worden zoals Jezus, om rond te gaan en goed te doen.

Jezus ging niet rond en 'deed goed' om Zichzelf aan de man te brengen als het nieuwste product uit de hemel, maar Hij deed goed omdat Hij goed IS. En zo is de Vader. Als Hij zegt dat Hij nederig en zachtmoedig van hart is, dan zegt Hij de waarheid. Hij is nederig en zachtmoedig, omdat de Vader nederig en zachtmoedig is.

Toen Hij water in wijn veranderde liep Hij er niet mee te koop, maar liet de bruidegom en bruid de eer daarvan krijgen. Pak je dat? Jezus, alhoewel de Zoon van God in het vlees, stond toe dat een naamloze bruid en bruidegom de eer kregen voor de wijn. Soms zei hij tegen mensen aan niemand te vertellen dat Hij ze genezen had. Dat zijn Zijn waarden. Dat is Zijn nederigheid. Dat is hoe Hij aan tzedakah uiting gaf – rechtvaardigheid.

In Johannes 9 zien we de genezing van een blindgeboren man, dat goed illustreert hoe het Joodse denken en begrip over rechtvaardigheid is: zowel verticaal als horizontaal. De man wordt voor de Joodse autoriteiten gebracht, die al in vers 24 gezegd hadden dat zij geloofden dat Jezus een zondaar is. De blinde man antwoordt in vers 30-34 met zijn verklaring van tzedakah:

"Wij weten dat God naar zondaars niet hoort,, maar <u>is iemand godvruchtig</u> EN <u>doet hij Zijn wil</u>, die verhoort hij. Van eeuwigheid is het niet gehoord, dat iemand de ogen van een blindgeborene geopend heeft. Als deze niet van God was gekomen, Hij had niets kunnen doen."

Waarom is ons de naam van Jezus gegeven?
Genezing en de dingen van de Geest zijn daarom geen attracties op de christelijke kermis, waar mensen zich verzamelen om een been te zien uitgroeien, of om naar een dienst te gaan om de nieuwste 'manifestatie' te zien waar God naar verluidt mensen in brabbelende idioten verandert, zodat ze blaffen als een hond of als een blad in de wind schudden.

NEE! Genezing is deel van God de Vaders eigen tzedakah (rechtzijn), dat Hij over ons uitgiet, omdat Hij rechtvaardig is. En in die stroom van levend water vanuit de troon van Hem naar ons toe*, moet die rechtvaardigheid gedemonstreerd en bewezen worden door genezingsdaden van liefde jegens onze medemens! *Openbaring 22:1, Johannes 7:38-39

Vorige week zat ik in het vliegtuig, nadat ik in Seattle/Vancouver geweest was. Toen ik zat, zag ik dat de stewardess haar vinger aan haar linkeroor hield. Ze bleef wrijven over haar linkeroor, en ik vroeg de Vader of Hij Haar wilde genezen, want het was duidelijk dat er iets mis was. Toen ik de kans had, vroeg ik haar of alles oké was, en ze zei dat bij de vorige vlucht, toen de cabin deur open ging, een vliegtuig naast hen net de motoren startte, en het plotseling harde geluid had haar in dat oor doof gemaakt.

Ik wilde aanbieden haar de handen op te leggen, maar ze wuifde mijn bezorgdheid weg, voor ik haar dat kon vragen, om de voorbereidingen voor de start te doen. Dus bad ik dit "Vader, ik weet dat iedere goede en volmaakte gave van U afkomt, en zij was gewoon haar werk aan het doen en liep dit letsel op. Wilt U haar aanraken en genezen uit Uw barmhartigheid en omdat ik U dat vraag?"

Ongeveer 10 minuten later liep ze in het gangpad langs mij heen en vroeg ik haar hoe het nu ging, en ze zei "het functioneerde ineens weer normaal!"…en ik glimlachte in mijn hart om de goedheid van de Vader, en de uiting van tzedakah waar ik een deel van mocht zijn.

Vandaag zien we 'genezingsevangelisten' die een grote show maken van wat ze doen. En we hebben mensen die van de ene naar de andere dienst gaan om het spectaculaire te zien, denkend dat dat het bovennatuurlijke is. Vandaag gaan mensen massaal naar 'opwekkingscentra' waarvan zij denken dat God daar Zijn aanwezigheid concentreert, dus pakken ze hun oordopjes bij de deur voor wat ze 'aanbidding' noemen en kijken uit naar mensen die gaan schudden, ratelen, rollen, als teken dat God in hun midden is. En genadevol doet Hij wat Hij kan en komt Hij mensen tegemoet waar ze zijn, maar er is een betere en hogere weg…

Ons is de naam van Jezus gegeven, niet om een show te maken, maar om de levens van mensen te veranderen, daar waar ze zijn, en net zo discreet als de manier waarop Jezus water in wijn

veranderde en Zich stil hield*. Even achteloos en wonderbaarlijk waarop Hij het oor van Malchus* weer bevestigde, nadat Petrus hem het rechteroor afgeslagen had, en even genadevol zoals Hij de schoonmoeder van Petrus genas, zodat zij weer bij haar gasten kon zijn.* Wat we in huiskerk zien, is dat de meeste gaven van de Geest buiten de bijeenkomsten werken, in het alledaagse leven, net zoals we dat zien in Mattheüs tot en met Handelingen. Het is een Bijbels begrip – God woont in mensen, niet in tempels door mensenhanden gemaakt* en het is binnen deze relaties dat tzedakah het best gedemonstreerd wordt. (Johannes 2, Lucas 22:5-51. Marcus 1:303-31, Handelingen 17:24)

Laten wij de 'geestelijke kleding' wegdoen van de verschillende stromingen, dat leidt tot zelfgerichtheid, en laten we ons rechtstaan met de Vader uitleven zoals Hij het bedoelde, tzedakah, aantonend dat Hij goed is en dat Jezus Zijn Zoon is, en laten we als bewijs die beweringen ondersteunen door ons leven, en het goede dat Hij door ons heen doet.

Volgende week:
Huwelijk/scheiding/overspel/hertrouwen begrijpen in tzedakah
Zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

2015-08-29

Egocentrisch – deel 3, Huwelijk/echtscheiding

Dag allemaal,
Deze serie gaat over tzedakah, rechtvaardigheid in het Hebreeuws, en mijn bewering dat een ware discipel van Jezus (niet gewoon een gelovige, maar een discipel) niet een egocentrisch leven kan leiden, maar een proces moet ondergaan waarin de Heer hem of haar, naarmate ze in Hem opgroeien, op anderen gericht laat worden.

De kerkcultuur leert dat rechtvaardigheid alleen verticaal is, dus 'recht staan voor God,' maar in het Judaïsme kan iemand niet recht staan voor God, als men niet recht staat ten opzichte van de medemens.

Jezus deed uitspraken over overspel, hoererij, echtscheiding en hertrouwen die alleen begrepen kunnen worden binnen het kader van tzedakah en de Joodse wet van die tijd.

Hier is de Israëlische echtscheidingswet, in Deuteronomium 24:1-4:
"Wanneer iemand een vrouw genomen en gehuwd heeft, dan zal, - als hij haar geen genegenheid toedraagt, omdat hij iets onbehoorlijks aan haar gevonden heeft, en hij een scheidbrief geschreven heeft en haar die overhandigt heeft, waarna hij haar uit zijn huis heeft weggezonden, en als zij dan uit zijn huis vertrokken, haars weegs gegaan en de vrouw van een ander geworden is; en als dan de laatste man een afkeer van haar krijgt, een scheidbrief schrijft, haar die overhandigt en haar uit zijn huis wegzendt; of als de laatste man, die haar tot vrouw genomen heeft, gestorven is – dan zal de eerste echtgenoot die haar weggezonden heeft, haar niet opnieuw tot vrouw mogen nemen…(wel is het haar toegestaan de vrouw van een derde echtgenoot te worden)."

Dat was het – dat was de hele Israëlische wet over echtscheiding, en eeuwen lang werd er gedebatteerd over de condities waarop een man van zijn vrouw zou mogen scheiden.

Jezus richt zich op de wet uit Deuteronomium 24 en de wet van de dag
De wet in de tijd van Jezus volgde die een Rabbi, Hillel genaamd, leerde: Als de vrouw iets kleins als het eten laten aanbranden, deed, dan was dat een reden tot echtscheiding. Anderen zeiden dat een man al van zijn vrouw kon scheiden als hij iemand anders mooier vond dan haar.

De wet van Hillel WAS de wet in de tijd van Jezus – iedere man of vrouw* kon scheiden in een 'geen schuld' scheiding omdat ze iemand anders wilden, iemand die er bijvoorbeeld beter uitzag of beter

kon koken of om wat voor reden dan ook. De opmerkingen van Jezus gingen tegen die wet in, omdat Hij leerde wat Gods oorspronkelijke bedoeling was. *Marcus 10:12

Als wat Jezus zei, genomen wordt uit de wet van Hillel, en wordt toegepast op huwelijk en echtscheiding vandaag de dag, krijg je dat er een verkeerde voorstelling wordt gegeven over wat Jezus adresseerde en dat heeft velen tot gebondenheid gebracht.

Waarom gaf God de mogelijkheid te scheiden?
Toen Jezus gevraagd werd waarom God de mogelijkheid gaf te scheiden, als Hij immers bedoelt heeft dat man en vrouw voor hun leven bij elkaar blijven, zei Hij dat het 'met het oog op de hardheid uwer harten* was. De Vader moest voorzien in een uitweg voor een onschuldige echtgenoot/echtgenote als diens eega zijn of haar hart verhard heeft ten opzichte van hem/haar. *Mattheüs 19:7

Onder een verhard hart in een huwelijk kon men ondermeer verstaan: seks buiten het huwelijk, verwaarlozing, in de steek gelaten worden, en fysiek of mentaal misbruik. Voor elk van die redenen staat God echtscheiding toe. In ieder verbond moet een weg ter ontkoming zijn, een uitweg, in het geval dat het verbond verbroken wordt, en scheiding is in een huwelijk die uitweg voor een onschuldige echtgeno(o)te – maar het allerbeste is dat een stel hun hele leven bij elkaar blijft.

Hedendaagse contracten en verbonden
Een voorbeeld: In een zakelijk contract is altijd een 'ontsnappingsclausule' te vinden om zowel het bedrijf als die persoon te beschermen. Als je in gebreke blijft je hypotheek af te lossen, is de 'uitweg' voor de bank om dat huis terug te nemen en hoef jij geen boete te betalen. Als je een huis koopt, dat later gebreken blijkt te hebben, en de verkoper wist dat, dan kun jij van dat contract afkomen of de verkoper moet de reparaties willen doen die nodig zijn. Zo geldt dat voor ieder verbond of contract: er wordt altijd een uitweg geboden zou één partij in gebreke blijven en zich niet aan de voorwaarden houden. Echtscheiding is de door God voorziene 'ontsnappingsclausule' voor het geval een echtgenoot zijn hart verhard ten opzichte van zijn partner en het verbond niet nakomt.

We moeten 'overspel' en 'ontucht omschrijven zoals Jezus dat deed
"Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult niet echtbreken. Maar Ik zeg u: Een ieder die een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft in zijn hart reeds echtbreuk met haar gepleegd…Er is ook gezegd: *Al wie zijn vrouw wegzendt, moet haar een scheidbrief geven. Maar Ik zeg u: Een ieder die zijn vrouw wegzendt om een andere reden dan ontucht, maakt, dat er echtbreuk met haar gepleegd wordt; en al wie een weggezondene trouwt, pleegt echtbreuk." Mattheüs 5:27-32

*Hij refereert aan de zonder-schuld, de 'om wat voor reden dan ook' wet van die tijd. Jezus definieerde overspel als een zaak van het hart, het fantaseren over een seksuele relatie. Om precies te begrijpen wat Hij zegt, moeten we dit begrijpen vanuit tzedakah. Tzedakah zegt dat iemand niet recht staat voor God, als hij niet een juiste relatie met zijn medemens heeft, en die horizontale rechtvaardigheid begint in het huwelijk. Overspel is als één partner fantaseert over seks of een affaire met een ander, waardoor men onrechtvaardig in dit gebied is. Vandaag valt daar ook onder: pornografie, sommige TV programma's, films, en zelfs artikelen/foto's enzovoorts. In het huwelijk moet iemands fantasie beperkt blijven tot diens partner.

De belangrijkste reden voor echtscheiding?
Jezus zei dat ontucht (hoererij) reden is voor echtscheiding, hetgeen seks is buiten het huwelijk. Niet overspel, de fantasie, maar veeleer de voltrekking van die fantasie. De reden dat hoererij grond voor echtscheiding is, is simpel: De huwelijksdaad is de fysieke voltrekking van de geloften van een verbond die men in zijn hart gemaakt heeft. Als een getrouwd iemand seks met een ander dan zijn echtgeno(o)te heeft, consumeert hij een ander verbond met die persoon, waardoor het eerste verbond ongeldig geworden is. Zodra dat openbaar geworden is, is het aan de twee partners of zij hun huwelijksverbond willen repareren, of dat zij het verbroken laten, scheiden, en verder gaan in het leven.

Zoals hierboven genoemd is, wordt ontucht, hoererij, gezien als het verharden van iemands hart ten opzichte van zijn partner, evenals dat het geval is met in de steek laten, verwaarlozen of misbruik. Als iemand geloften uitspreekt om die ander zijn leven lang lief te hebben, te eren en te koesteren, en dat dan verbreekt door misbruik, verwaarlozing, of door die ander in de steek te laten, is dat ook een verbreken van het verbond, en Gods uitweg daarvoor is scheiding.

Overspel door Jezus' definitie **was** de fantasie, de verbeelding en een **classificatie van het karakter van de relatie.**

Daarom is Zijn uitspraak dat als een man van zijn vrouw wil scheiden omdat ze (bijvoorbeeld) het eten heeft laten aanbranden, en dan een ander trouwt, is overspel de classificatie van dat huwelijk – aangebrand eten staat niet op hetzelfde niveau als het hebben van een verhard hart ten opzichte van hem. Om dus van haar te scheiden vanwege dat eten, is overspelig van nature, onrechtvaardig ten opzichte van haar.

De gedachte dan Jezus een illegaal huwelijk in Gods ogen classificeert als overspelig, moet niet als een verrassing komen, want wij doen dat de hele tijd. Ik heb veel christenen ontmoet die mij vertelden dat hun huwelijk er één van lust was, maar daarna kwam men tot wedergeboorte en God veranderde hun harten om getrouwd te zijn uit liefde. Ik heb meegemaakt dat mensen opnieuw trouwen, na een scheiding of na de dood van een partner, om later te erkennen getrouwd te zijn uit eenzaamheid. Anderen hebben mij verteld om geld getrouwd te zijn, en pas later hebben zij hun hart aangepast, toen de Heer hen veranderde, en werden zij verliefd op hun partner. Een kanttekening – om bovengenoemde redenen als excuus voor echtscheiding te gebruiken, is ook niet juist, want in Christus kunnen alle dingen nieuw worden – maar het zal tijd kosten en werk om op de 'juiste manier' verliefd te gaan worden.

Dus weet dat Jezus slechts deed wat wij vandaag doen – vermelden dat als een man/vrouw wil scheiden omdat er lust in het hart is voor iemand anders, of voor iets kleins zoals aangebrand eten, dan is dat nieuwe huwelijk te classificeren als overspelig.

Samenvattend
Jezus richtte zich op tzedakah, de 'zonder-reden' wet van die tijd, waardoor een man naar believen kon scheiden van zijn vrouw. Iemands rechtvaardigheid met God moet allereerst horizontaal zijn, ten opzichte van zijn partner. Als men doorgaat met die denkbeeldige seksuele affaire met iemand anders dan zijn echtgeno(o)te, pleegt men overspel en is men niet tzedakah in dat gebied.

Als men die overspel consumeert door de fysieke daad van seks met een ander, richt men een nieuw verbond op met die persoon, waardoor het huwelijksverbond vervalt, en omdat het een illegale daad was, is dat tweede huwelijk te classificeren als overspelig en dus niet tzedakah. Die consummatie van een ander verbond door seks met iemand anders te hebben dan de partner, is een indicatie dat er een verhard hart is ten opzichte van diens partner, en is een reden tot echtscheiding, evenals dat het geval is als er sprake is van misbruik, verwaarlozing en verlating. De onschuldige partij kan nu een nieuw begin in zijn leven maken en is schoon ten opzichte van de Heer.

Ik hoop dat dit helder is, en het religieuze leringen en misstanden, waar velen door beschadigd zijn, uit de weg ruimt, en het de woorden van Jezus in de context en de cultuur van die tijd plaatst. Volgende week tzedakah en geven; dit gaan zien zoals je nog nooit eerder hebt gedaan.
Zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

2015-08-31

Meer Details over de Joodse Echtscheidingswet & Jezus' Uitspraken – deel 3A

Hallo allemaal,
Ik heb veel 'dank je wel' emails binnengekregen na de laatste "Thoughts' over tzedakah en de opmerkingen van Jezus over echtscheiding, maar er waren ook veel mensen die specifieke informatie wilden, uniek voor hun situatie of voor wat hen geleerd is.

Dus dacht ik dat het goed zou zijn dieper op de context in te gaan, zodat de meeste vragen, voor wie dat nodig heeft, beantwoord zullen worden en tevens zodat iedereen er meer begrip over heeft. Hier hebben we dus de Joodse echtscheidingswet:

“Wanneer iemand een vrouw genomen en gehuwd heeft, dan zal – als hij haar geen genegenheid toedraagt, omdat hij **iets onbehoorlijks aan haar** gevonden heeft, en hij een scheidbrief geschreven en haar die overhandigt heeft, waarna hij haar uit zijn huis heeft weggezonden; en als zij dan uit zijn huis vertrokken, haars weegs gegaan en de vrouw van een ander geworden is; en als dan de laatste man een afkeer van haar krijgt, een scheidbrief schrijft, haar die overhandigt, en haar uit zijn huis wegzendt; of als de laatste man die haar tot vrouw genomen heeft, gestorven is – dan zal de eerste echtgenoot, die haar weggezonden heeft, haar niet opnieuw tot vrouw mogen nemen…” Deuteronomium 24:1-4

Niemand wist precies wat ‘iets onbehoorlijks aan haar’ betekende, en tegen de tijd van Maleachi, wandelden de priesters niet met de Heer en deden zij verfoeilijke dingen, zoals het offeren van zieke, zwakke en te oude dieren, van het slechtste graan, enzovoorts en zij weigerden de tienden te geven en de offergaven.

Ook hadden zij een zeer liberale opvatting over ‘onbehoorlijk’ en gebruikten dat naar believen bij huwelijk en scheiding. In Maleachi 2:14-16 berispt de Heer de priesters, omdat zij ‘trouweloos’ met de ‘vrouw uwer jeugd’ waren omgegaan en Hij zegt dat Hij de echtscheiding haat.

Helaas hebben sommigen die ene uitspraak, dat Hij de echtscheiding haat, uitgelegd als een leerstellige uitspraak tegen iedere echtscheiding, wat in het geheel niet logisch is, omdat Hij Degene was die de wet aan Mozes gegeven heeft. Voeg daar het feit aan toe dat God gescheiden is, omdat o.a. in Jeremia 3:8 vermeld staat dat Hij Israël een scheidbrief gaf, EN dat Jezus later verklaarde waarom God de mogelijkheid tot scheiden gaf, vanwege de hardheid van hun hart, als een uitweg voor de onschuldige partij, dan is het allemaal logisch.

Zeker haat Hij de echtscheiding – zoals de priesters in Maleachi dat gebruikten, trouwen en scheiden naar believen.

Als we dan naar de tijd van Jezus gaan, waren er 2 mannen, die Hij waarschijnlijk kende, gerespecteerde Rabbi’s, één genaamd Shammai en die ander heette Hillel. Sinds de tijd van Maleachi was het debat alleen maar intensiever geworden.

Shammai leerde dat de formulering in de echtscheidingswet over ‘iets onbehoorlijks aan haar’ een referentie was naar 2 hoofdstukken daarvoor, de wet over het huwen van een maagd. Deuteronomium 22:13-18 zegt dat als een man een vrouw huwt en na de echtelijke gemeenschap een afkeer van haar krijgt, omdat hij die huwelijksnacht ontdekt heeft dat zij geen maagd was, zoals ze beweerde te zijn, hij van haar kon scheiden en dat zij zelfs gestenigd mocht worden, als hij daarvan aangifte zou willen doen.

Tussen haakjes, toen Maria aan Jozef vertelde dat zij zwanger was, overwoog hij deze wet, maar de Bijbel zegt dat hij rechtschapen was en dus in stilte van haar wilde scheiden. Als hij het gewild had, had hij aangifte kunnen doen en zou Maria geëxecuteerd worden.

Maar in Deuteronomium 22, als de vrouw inderdaad een maagd was, kon zij de lakens van die huwelijksnacht, met bloed en lichaamsvloeistoffen erop, als bewijs houden dat haar maagdenvlies die nacht gebroken werd en zij dus inderdaad een maagd was. Het was de gewoonte dat zij die lakens haar hele leven zou bewaren, wat ‘het teken van haar maagdelijkheid’ genoemd werd, want als haar echtgenoot haar bijvoorbeeld 30 jaar later belasterde of beschuldigde over die vroegere jaren, had zij een middel om haar eer te verdedigen.

En dus leerde Shammai dat ‘iets onbehoorlijks’ in de echtscheidingswet, een verwijzing was naar dat tweede hoofdstuk daarvoor, en als een man van zijn vrouw zou scheiden, behalve in het geval van ontucht (seks met een andere man) voor hun huwelijk, zou het een onterechte scheiding zijn, waardoor zij overspel pleegde als een classificatie van haar volgend huwelijk. En de man die onterecht van haar scheidde en hertrouwde, zou in een overspelig huwelijk zijn – een huwelijk gefundeerd op onterechte en moreel onwettige gronden.

Rabbi Hillel echter, die in het jaar 30 na Christus overleed, had de overhand, en leerde dat als de vrouw een slechte maaltijd bereid had, dat ‘iets onbehoorlijks’ was, uit Deuteronomium 24, en daarom

kon de echtgenoot van haar scheiden en naar believen hertrouwen. Rabbi Akiva zei zelfs dat als de echtgenoot een andere vrouw mooier vond dan zijn eigen, haar afnemende schoonheid ook gezien kon worden als 'iets onbehoorlijks' en hij dus van haar kon scheiden, omdat hij een knappere vrouw wilde.

DAT was het meningverschil waar het om ging. Daarom, toen Jezus in Mattheüs 5:31-32 zei wat Hij zei, had Hij het over de wet van Hillel en Akiva, wat de wet van die tijd was:

"Gij hebt gehoord dat er gezegd is: Al wie zijn vrouw wegzendt, moet haar een scheidbrief geven". Maar Ik zeg u: Een ieder die zijn vrouw wegzendt om een andere reden dan ontucht, maakt dat er echtbreuk met haar gepleegd wordt, en ieder die haar trouwt, pleegt echtbreuk."

Hij heeft het over de oorspronkelijke bedoeling die God had, Deuteronomium 24, en bevestigde daarmee de lering van Rabbi Shammai, die leerde dat het refereerde aan hoofdstuk 22, een paar verzen daarvoor, wat ging over een vrouw die beweerde maagd te zijn, maar al eerder seks met iemand voor haar huwelijksnacht gehad bleek te hebben. In dat geval, zei Jezus, is de echtscheiding wettig. Maar voor elk andere reden, kun je de relatie als overspelig zien, omdat het een onterechte scheiding was.

Omdat de wet van Hillel DE wet van het land was, vonden de priesters en de leiders dat niet leuk – en toen Hij moest verklaren waarom God dat wel een mogelijkheid tot echtscheiding had gegeven, als het immers Zijn bedoeling was dat een man en vrouw hun hele leven bij elkaar zouden blijven; Jezus zei dat het was vanwege de hardheid van hun harten.

En daarbij is inbegrepen, zelfs in de tijd van Jezus: ontucht, misbruik, verwaarlozing, verlaten worden.

Nu mijn mening – Omdat christenen en inderdaad de meeste voorgangers, niet de context weten van Jezus' uitspraken, ook al hebben zij allemaal in de Bijbelschool geleerd dat de eerste regel van Bijbeluitleg is te weten aan wie er gesproken/geschreven werd, en hoe zij dat begrepen, en dat ieder verder begrip in onze tijd overeenstemmen moet met hun begrip en daar op voortgebouwd moet worden –houden zij Gods volk gevangen in veroordeling, terwijl God Zelf voorzien heeft in echtscheiding als een weg uit een verbroken verbond – verbroken door een verhard hart, resulterend in overspel (seks buiten het huwelijk), misbruik, verwaarlozing en verlating.

Er is heel veel slecht onderwijs over dit onderwerp. Een paar keer is mij gevraagd om het in gebed eens te zijn met een gescheiden vrouw wiens hart gebroken was, dat haar ex-man weer terug zou komen, ook al was die persoon hertrouwt. In een aantal gevallen vond de echtscheiding 10 jaar daarvoor plaats, en de echtgenoot hertrouwde en kreeg twee kinderen met zijn 2^{e} vrouw, maar de vrouw kwam voor gebed en wilde dat ik God zou vragen dat zijn 2^{e} huwelijk verbroken zou gaan worden en hij weer bij haar terug zou komen.

Alle keren had men geleerd dat 'God de echtscheiding haat' en dat een verbond, door 1 partij verbroken, nog steeds van kracht was en er gebeden kon worden om het weer een gezond verbond te maken. Ik had de droeve plicht deze vrouwen te informeren, dat het enige deel van het verbond dat overgebleven is tussen haar en haar ex, de kinderen zijn en dat zij, binnen dat element van hun huwelijksverbond, moeten samenwerken, omdat de kinderen geboren zijn uit dat verbond, al is dat verbond nu verbroken.

God gaat huwelijk nummer 2 niet opbreken, om de echtgenoot weer naar vrouw nummer 1 terug te brengen. Het goede nieuws van Deuteronomium 24, laten we dat niet vergeten, is dat het de mogelijkheid geeft voor haar (of hem) om een 2^{e} en zelfs een 3^{e} keer te trouwen – maar, alleen als de echtscheiding gedaan is met de bedoeling die God geeft: om het de onschuldige partij mogelijk te maken uit een verbroken verbond te stappen, zodat het leven weer opgebouwd kan gaan worden.

Ik hoop dat deze aanvulling antwoord geeft op vragen – zegen!
John Fenn
www.cwowi.org
cwowi@aol.com

2015-09-05

Egoïstisch/rechtvaardig? – Deel 4 (geven)

Dag allemaal,
We hebben het in deze serie over tzedakah, dat vaak als 'rechtvaardigheid' vertaald wordt in onze Bijbel, en over hoe tzedakah in de Hebreeuwse cultuur en in de Bijbel zowel vertikaal EN horizontaal is. Tzedakah wil zeggen dat wanneer iemand recht voor God staat (vertikaal),hij ook recht ten opzichte van zijn medemens moet staan (horizontaal).

Geven en tzedakah
Het woord tzedakah betekent rechtvaardigheid, maar het legt ook de nadruk op het horizontale, en wordt daarom ook vaak vertaald als geven, aalmoezen geven en liefdadigheid. Dat is het belang van rechtvaardigheid, dat het ook 'geven aan anderen' inhoudt.

Denk eens even na over dat contrast – in de traditionele kerk is ons geleerd dat rechtvaardigheid 'recht staan ten opzichte van God' betekent, maar het woord tzedakah zelf, betekent ook 'aan anderen geven' wat een natuurlijk iets is voor iemand die recht staat met de Vader.

Waarom geven mensen geld, vaardigheden, middelen, talenten
In de hedendaagse kerkcultuur geven mensen vaak om te krijgen – of dat nu de 100-voudige vergoeding is, of dat men met geld God probeert om te kopen of te manipuleren zodat Hij in hun noden voorziet. Soms geven mensen om Hem eraan te herinneren dat ze een nood hebben, en dat het dringend is. Wij hebben te horen gekregen 'een zaad te planten, geven om te krijgen, en God zal je helpen, daar kun je op rekenen.'
Het is relatief zeldzaam als iemand puur uit liefde voor God geeft en als waardering voor het werk van de bediening dat iemand doet, zonder er iets voor terug te verwachten. Dat is waar de ware zegen is. De Rabbi's constateerden in hun tijd diezelfde menselijke natuur en zij gaven aan dat de meest pure vorm van geven is om de doden helpen te begraven, want gegarandeerd ontvang je niets terug van die persoon, lol. Ik zeg liever:
"Geven beloont zichzelf".

In tzedakah is geven een natuurlijk gevolg van ons recht staan voor God, als een levensstijl, niet een gebeurtenis. In de tijd van Jezus werd geleerd dat van mensen die aalmoezen ontvingen – de melaatsen, de lammen, blinden en weduwen, de Levieten en priesters – verwacht werd dat een deel van wat zij gekregen hadden, gegeven zou worden aan iemand anders in nood. Op die manier stopte de cyclus van geven en ontvangen in Israël nooit, maar maakte het een grote cirkel.

De tiende van het Oude Testament bestond eigenlijk uit 4 delen in de loop van 6 van de 7 jaar: Eerstelingen, Eerste tiende, Tiende van de tiende, en Tweede tiende. In het 7^{e} jaar werden geen tienden gegeven.

In de jaren 1,2,4 en 5 werd de Tweede tiende naar Jeruzalem gebracht en aan de Heer geofferd, in de tempel, en dan teruggenomen en gegeten door de mensen die het brachten, tijdens een groot feest waar alle armen, immigranten, Levieten en priesters kwamen om te komen en te eten*. In het 3^{e} en 6^{e} jaar werd die Tweede tiende niet naar de tempel gebracht, maar bleef het in de gemeenschap en was het feest alleen voor de locale bevolking. *Deuteronomium 14:22-29, 15:1-11

Nadat de Eerstelingen aan de Heer in de tempel geofferd waren, ging het naar de priesters, voor consumptie, en de Eerste tiende ging naar hen en naar de rest van de Levieten. Dan gaven de Levieten hun tiende daarvan aan de priesters, en hun tweede tiende werd aan de mensen gegeven. De priesters en Levieten werden aangemerkt op hetzelfde niveau als de armen te zijn; bovendien mochten zij geen eigen bedrijf hebben en konden daarom ondersteuning van de mensen die zij dienden verwachten; maar zij gaven ook tienden van de tienden die zij ontvingen, aan de mensen terug – dus je ziet dat het allemaal in een grote cirkel naar de mensen terug kwam.

Je ziet dus dat de tienden nooit bedoeld waren om een grote structuur en bureaucratie te ondersteunen, maar altijd geweest is voor de directe ondersteuning van Gods volk, inclusief dienaars.

In Handelingen 2 tot en met 6 zien we dat men onder elkaar gaf en aan de leiders, zodat er onder hen zelfs geen noden meer waren – iedereen die zijn verplichtingen niet kon voldoen, werd door anderen geholpen – maar toen de gemeente uit de huizen ging en naar een gebouw, in 300 na Christus, veranderde de relatie met mensen naar een relatie met gebouwen en programma's.

Verantwoordelijkheid in de kerkstructuur wordt daarom gemeten aan aanwezigheid, geven en vrijwilligerswerk, terwijl verantwoordelijkheid in de gezonde, familie gebaseerde kerken die in huizen samenkomen is, zoals Jezus dat verklaarde – als je broeder een probleem heeft, ga je naar hem toe en los je het op. Zo eenvoudig is het, maar dat vereist volwassenheid en liefde voor allen.

De tienden begrijpen en tzedakah
Helaas vindt men in sommige geloofsstromingen dat het geven van tienden even belangrijk is, of meer nog, dan de waterdoop en de doop met de Heilige Geest, en het avondmaal. God gaat met ons om vanwege het bloed van Jezus, niet vanwege onze bankrekening. Je bent niet vervloekt als je 9.99 % geeft, en ineens gezegend als je 10.01% geeft.

In de brieven van het Nieuwe Testament wordt niets over de tienden geleerd, omdat het NT door apostelen die huiskerk deden, geschreven werd en zij schreven aan mensen in huiskerk. Als er noden ontstonden, gaf men alles wat men had, en door liefde en respect geregeerd leefde men. Christus is in jou, dus moeten jij en Hij samen komen en beslissen hoe jij je geld geeft en aan wie; hoe jij van je middelen, talenten, gaven en tijd geeft en aan wie. Jij en Hij moeten samen komen. Het hele NT gaat over Christus in jou, de hoop der heerlijkheid. Dus spreek er met Hem over.

Het is heel duidelijk dat gevers, zij die een levensstijl van geven hebben, als iets dat een natuurlijk gevolg is van hun tzedakah – rechtvaardigheid – gezegend zijn met (decennialang heb ik hierin geleefd) een bedekking van bescherming en timing, die niet-gevers niet hebben. Als jij een levensstijl van tzedakah hebt, zul je merken dat je meer dan 10% geeft en dat je het niet eens bijhoudt – omdat het je levensstijl is!

Jezus zei dat wie geeft, zal zien dat er aan hen teruggegeven wordt* en Paulus zei dat gevers 'overvloedige genade gegeven wordt' en overvloedig blijven geven*. Bovendien, Paulus zei dat het juist is dat dienaars, die geestelijke dingen delen, die de hoogste waarheden zijn, materiële dingen (van een lagere schepping) zouden moeten ontvangen van hen die die hogere waarheden ontvangen*. Lucas 6:38, 2 Cor. 9:8-11, 1 Cor. 9:7-14

In mijn 'Through Jewish Eyes' serie noem ik een term die door de Heer in Jesaja 40:1-3 gebruikt wordt, dat rechtstreeks in verband staat met tzedakah, als het gaat om geven: "Troost, troost, mijn volk, zegt uw God. Spreekt tot het hart van Jeruzalem, roept het toe dat zijn lijdenstijd volbracht is, dat zijn ongerechtigheid geboet is, **dat het uit de hand des Heren dubbel ontvangen heeft voor al zijn zonden**."

In onze oren, omdat wij tzedakah niet begrijpen voor wat het is, als het om geven gaat, wordt troost spreken tot Jeruzalem omdat zij dubbel ontvangen heeft voor haar zonden omdat haar ongerechtigheid geboet is, niet begrepen.

Het gebruik dat rechtvaardigheid getoond wordt door geven, zien we in het 'dubbel ontvangen.' Als iemand bankroet was, vóór het jaar der vrijlating, schreef men op papyrus al zijn schulden, met een totaalbedrag, en spijkerde men dat papier op de voordeur of poort, in de hoop dat iemand met één van de bovengenoemde tienden, de hele tiende of een deel daarvan zou gebruiken om zijn schulden mee af te betalen. Deed iemand dat, dan vouwde die persoon het papier dubbel en verzegelde dat

met zijn eigen zegel, waardoor de schuld volledig betaald was. Dat werd genoemd ‘dubbel ontvangen’ voor hun schulden.

Wat de Heer in Jesaja 40:2 zegt, is om troostrijke woorden tot Jeruzalem te spreken, omdat haar ongerechtigheid vergeven is, omdat ze uit de hand des Heren ‘dubbel’ ontvangen heeft voor haar zonden. Hij is die Persoon die van Zijn eigen middelen gaf om hun schuld te betalen, wat geven direct koppelt aan rechtvaardigheid.

Hij betaalde onze schulden uit Zijn eigen ‘zak,’ kun je zeggen. Niet omdat Hij iets wilde, niet omdat Hij noden had, maar omdat Hij rechtvaardig IS, en daarom gaf Hij. Verticaal en horizontaal.

In deze serie heb ik uitgelegd waarom het voor een discipel, niet slechts een gelovige, onmogelijk is om voortdurend egocentrisch te zijn. Om rechtvaardig voor God te zijn, moet men ook rechtvaardig zijn binnen relaties met anderen. Het is door onze liefde dat men ons zal kennen. Dat is geen liefde die we stilletjes en heimelijk in ons hart houden, maar liefde, gedemonstreerd aan anderen. Dat is tzedakah – rechtvaardigheid.

Volgende week een nieuwe serie…tot dan…zegen!
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com